

Sygn. akt IV U 937/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Zielonej Górze

odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21.03.2019 r. znak (...)

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, że wnioskodawca J. P. ma prawo do zaliczenia do wysokości emerytury górniczej okresu pracy od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. w Kopalni (...) Sp. z o.o. w S. z zastosowaniem przelicznika 1,8.

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 937/19

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. P. wniósł odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 21.03.2019 r. znak (...), którą odmówiono mu prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu Zakład wskazał, że do pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym nie zaliczono okresu od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. na stanowisku operator koparki jednonaczyniowej na odkrywce, ponieważ stanowisko to nie figuruje w załączniku nr 3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r.

Wnioskodawca J. P. w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez zaliczenie do wysokości emerytury okresów pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. na stanowisku operator koparki jednonaczyniowej na odkrywce. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy, zaliczającej w wymiarze półtorakrotnym przy ustaleniu prawa do górniczej emerytury, tj. zał. 3 część III pkt 3 (Dz. U. z 1995 r., nr 2 poz. 8). Na okoliczność wykonywania pracy górniczej na przodku węglowym na odkrywce Kopalni (...) w S. jako operator koparki jednonaczyniowej, wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków.

W uzasadnieniu wskazał, że wykonując pracę operatora koparki jednonaczyniowej na odkrywce, pracował na przodku węglowym zarówno przy nakładzie, jak i przy węglu. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy, bezpośrednio przy urobku. Odwołujący informacyjnie podał, że wyrokiem w sprawie, sygn. akt IV U 1040/18 z dnia 17.01.2019 r. tutejszy Sąd Okręgowy w sprawie o analogicznym stanie faktycznym, dotyczącym tylko innych okresów pracy

górnictwej, zmienił decyzję organu rentowego i przyznał skarżącemu prawo do przeliczenia emerytury z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w odpowiedzi na odwołanie domagał się oddalenia odwołania, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. P., urodzony (...), z zawodu operator koparki w kopalni odkrywkowej, uprawniony jest do emerytury górniczej od 11.12.2008 r., na mocy decyzji pozwanego z dnia 15.12.2008r., znak: (...).

Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 31 lat i 7 miesięcy okresów składkowych, 2 miesiące okresów nieskładkowych. Okres pracy górniczej obliczono wg przeliczników: 6 miesięcy x 1,5 = 9 miesięcy tj. łącznie 397,8 miesięcy. Wysokość świadczenia wyniosła 1.623,16 zł.

bezsporne,

akta emerytalne wnioskodawcy

We wniosku złożonym w organie rentowym w dniu 04.04.2018 r. wnioskodawca domagał się ponownego przeliczenia wysokości emerytury górniczej.

Po rozpatrzeniu wniosku, pozwany wydał zaskarżoną decyzję z 04.05.2018 r., znak (...).

W dniu 11.06.2018 r. wnioskodawca zwrócił się do organu rentowego o ponowną analizę wniosku z dnia 04.04.2018 r.

Decyzją z dnia 13.06.2018 r. organ rentowy podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji z 04.05.2018 r.

bezsporne,

akta emerytalne wnioskodawcy

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w sprawie sygn. akt IV U 1040/18 wyrokiem z dnia 17.01.2019 r. zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 04.05.2018 r. znak (...) i z dnia 13.06.2018 r. w ten sposób, że ustalił, że wnioskodawca J. P. ma prawo do zaliczenia do wysokości emerytury górniczej okresu pracy od 01.06.2002 r. do 31.05.2005 r. i od 12.07.2005 r. do 31.10.2008 r. w Kopalni (...) Sp. z o.o. w S. z zastosowaniem przelicznika 1,8.

dowód: akta Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, w sprawie sygn. akt IV U 1040/18,

- wyrok z dnia 17.01.2019 Sądu Okręgowego w Zielonej Górze r. wraz z uzasadnieniem w aktach emerytalnych, k. 351-356

W toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze, w sprawie, sygn. akt IV U 1040/18, na rozprawie w dniu 10.01.2019 r. rozszerzył swoje żądanie i wniósł o zobowiązanie ZUS do zaliczenia mu do wysokości emerytury górniczej okresu w wymiarze 1,5 – tj. okresu od 01.01.1982 r. r. do 31.05.2002 r. oraz od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. z zastosowaniem wyższego przelicznika (tj. 1,8).

dowód: akta Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, w sprawie sygn. akt IV U 1040/18

W dniu 18.10.1978 r. J. P. został zatrudniony w Kopalni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe. Początkowo przez pół roku pracował jako pracownik obsługi urządzeń odkrywkowych i pomocnik operatora.

W okresie od 26.04.1979 r. do 16.04.1981 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej, wnioskodawca starał się o pracę w charakterze operatora koparki jednoznaczyniowej. W tym czasie kompletowana była załoga do obsługi koparek. J. P. był testowany, czy nadaje się na to stanowisko. Po uzyskaniu pozytywnej opinii, został skierowany na kurs.

Po odbyciu kursu, zorganizowanego w okresie od 17.08.1981 r. do 03.10.1981 r. przez Ośrodek (...), uzyskał uprawnienia operatora koparki jednoznaczyniowej.

Wnioskodawca po ukończonym kursie, został zatrudniony w Kopalni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe jako operator koparki jednoznaczyniowej.

Zakład zaopatrzony był w koparki marki U. (...), (...) i U.. Były to koparki z osprzętem linowym, które wymagały większej precyzji operatora. Obsługa w/w koparek była stała, wnioskodawca pracował na jednej z trzech w/w koparek. Pod koniec funkcjonowania firmy państwowej, a zatem w 2002 r. zakład zakupił koparkę k1008 z osprzętem hydraulicznym.

Do likwidacji Kopalni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe doszło 30.06.2002 r. Wówczas Kopalnia (...) Sp. z o.o. przejęła mienie likwidowanego Przedsiębiorstwa Państwowego Kopalni (...). Pracownicy spółki państwowej również zostali przejęci przez spółkę z o.o.

dowód: - zaświadczenie o ukończeniu kursu z dnia 03.10.1981 r., k. 22 akt sąd.,

- kserokopia książeczki wojskowej, k. 61 akt emerytalnych,

- zeznania świadka J. J., k. 23v akt sąd.,

- zeznania wnioskodawcy J. P., k. 14-14v akt sąd.,

Wnioskodawca w Kopalni (...) w S. w charakterze operatora koparki jednoznaczyniowej na odkrywce pracował w okresie od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. Na tym stanowisku pracował stale, w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był w tym czasie przesuwany na inne stanowiska.

Wykonywał wówczas pracę operatora koparki jednoznaczyniowej na przodku górniczym – zarówno węglowym, jak i nadkładowym, w zależności od potrzeb pracodawcy. Praca wyglądała w ten sposób, że wnioskodawca koparką najpierw zbierał nadkład, a następnie dochodząc do złoża węglowego urabiał węgiel brunatny.

Wnioskodawca wraz z innymi operatorami koparki jednoznaczyniowej pracowali bezpośrednio przy urobku, na wkopie. Wkop to jest teren kopalni ograniczony skarpami i półkami. W niektórych miejscach głębokość sięgała 4-5 pólki. Każda półka ma 8 metrów wysokości, a zatem praca wykonywana była ok. 40 metrów pod ziemią.

Kopalnia (...) w S. ma pokłady węgla siodłowe, w związku z czym trzeba oczyszczać z boku nakłady i dostawać się do węgla.

W pierwszych latach zatrudnienia J. P. pracował koparką, której łyżka miała pojemność 1,1 metra sześciennego. Obecnie koparki mają już 2- 2,5 metry sześciennie.

Swoją pracę wykonywał w systemie dwuzmianowym, co najmniej 8 godzin dziennie.

W trakcie zatrudnienia w Kopalni (...) w S. nie korzystał z urlopów bezpłatnych.

Była to praca odkrywkowa, na przodku, tj. praca górnicza liczona w wymiarze półtorakrotnym. Kadry w zakładzie pracy zaniedbały obowiązek wystawienia właściwych świadectw pracy.

dowód: świadectwo pracy z dnia 30.09.1998 r., k. 23-24 akt emerytalnych,

- świadectwo pracy z dnia 30.12.2000 r., k. 25 akt emerytalnych,
- świadectwo pracy z dnia 31.05.2002 r., k. 27 akt emerytalnych,
- świadectwo pracy z dnia 31.12.2010 r., k. 169 akt emerytalnych,
- informacje o uzyskanych przychodach, k. 181, 272, 300 akt emerytalnych,
- zaświadczenia o zatrudnieniu, k. 216, k. 248, 364,
- zeznania świadka H. U., k. 24 akt sąd.,
- zeznania świadka J. J., k. 23v akt sąd.,
- zeznania wnioskodawcy J. P., k. 14-14v akt sąd.,

W okresie od 01.06.2002 r. do 31.05.2005 r. i od 12.07.2005 r. do 15.12.2008 r. wnioskodawca również pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora koparki jednoznaczyniowej na odkrywce w Kopalni (...) Sp. z o.o. w S..

Wykonywał tę samą pracę, co w okresie wcześniejszym.

dowód: akta Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, w sprawie sygn. akt IV U 1040/18,

- wyrok z dnia 17.01.2019 Sądu Okręgowego w Zielonej Górze r. wraz z uzasadnieniem w aktach emerytalnych, k. 351-356

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne.

Przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy pozwany organ rentowy zasadnie odmówił wnioskodawcy J. P. przeliczenia emerytury bez uwzględnienia okresu pracy od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. oraz od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. w Kopalni (...) Sp. z o.o. w S. z zastosowaniem przelicznika 1,8, twierdząc, że zajmowane przez wnioskodawcę stanowisko operatora koparki na odkrywce nie kwalifikuje się do stanowiska wykazanego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury i renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2 poz. 8).

Zgodnie z przepisem art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 1270 z późn. zm.; dalej jako: ustawa emerytalna), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W myśl art. 51 ust. 1 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50e ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;

4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

W myśl natomiast art. 50d ust. 1 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 zalicza się w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego (ust. 2).

Wykaz stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym, zawiera obecnie załącznik nr 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r., Nr 2, poz. 8).

Zatem by praca wnioskodawcy, wykonywana w okresie od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. została zakwalifikowana jako praca, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stanowisko pracy wnioskodawcy musi być zamieszczone w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do ww. rozporządzenia.

W świadectwach pracy z 30.09.1998 r., 30.12.2000 r., 31.05.2002 r. i z dnia 31.12.2010 r., wskazano, że okresy te uważa się za pracę górniczą na stanowisku figurującym w załączniku nr 2, poz. 23 do rozporządzenia MPiPS (operator koparki jednoznaczyniowej na odkrywce).

Jednakże podkreślić należy, że dokładnie taką samą nazwą stanowiska zawiera załącznik nr 3, dział III, poz. 3 określający stanowiska, na których okresy pracy w kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym.

Jako prace wymienione w załączniku nr 3 do rozporządzenia mogą być uznane tylko takie czynności wykonywane przez górnika, które bezpośrednio są związane z robotami prowadzonymi w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz inne prace przodkowe, tj. takie, które należy wiązać z bezpośrednim i zasadniczym procesem produkcyjnym zakładu górniczego polegającym na urobku i wydobywaniu kopalin (wyrok SA w Łodzi z 25.01.2017 r., sygn. akt III AUa 184/16).

Należy przy tym podkreślić, że praca „na odkrywce” w kopalniach węgla brunatnego (siarki) jest odpowiednikiem pracy „w przodkach” pod ziemią i polega na zatrudnieniu przy pracach bezpośrednio łączących się z procesami związanymi z wydobywaniem kopalin, pozyskiwaniem złóż; istotne jest, aby prace wykonywane przez górnika były bezpośrednio związane z wykonywaniem czynności w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 30.01.2013 r., III AUa 832/12).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe uzasadnia wnioski, że wnioskodawca w okresach od 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy pracę na stanowisku

operatora koparek jednonaczyniowych na odkrywce, wymienioną w dziale III ww. załącznika Nr 3 pod poz. 3 (operator koparek jednonaczyniowych na odkrywce).

Wynika to z zeznań świadków J. J. i H. U., zeznań samego wnioskodawcy, znajdujących oparcie w dokumentacji pracowniczej dotyczącej spornego okresu, w tym świadectwach pracy, zaświadczeniach o zatrudnieniu i informacjach o uzyskanych przychodach.

Świadek J. J. pracował razem z wnioskodawcą w spornym okresie w Kopalni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe, począwszy od 02.05.1979 r. Na początku był sztygarem, czyli prowadzącym zmianę, z czasem awansował na kierownika ruchu zakładu górniczego, czyli dyrektora technicznego. Był przełożonym wnioskodawcy i nadzorował pracę J. P., zatrudnionego na stanowisku operatora koparki jednonaczyniowej. Z tego względu posiadał wiedzę na temat charakteru wykonywanej pracy przez J. P..

Świadek J. J. dokładnie opisał procedurę przyjęcia wnioskodawcy do pracy. Wskazał, że kiedy kompletowana była załoga, to na rynku pracy nie było operatorów koparki. Kandydaci – w tym odwołujący – byli testowani, czy nadają się na to stanowisko. Po uzyskaniu pozytywnej opinii byli wysyłani na kurs. Po nabyciu uprawnień, uzyskiwali angaż na stanowisko operatora koparek jednonaczyniowych na odkrywce. Pośród tych osób był właśnie odwołujący. Świadek zeznał, że wnioskodawca po ukończonym kursie, został zatrudniony w Kopalni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe jako operator koparki jednonaczyniowej. Na stanie kopalni były wówczas takie koparki jak (...), (...) i U., które wymagały większej precyzji operatora. Obsługa w/w koparek była stała, wnioskodawca pracował na jednej z trzech w/w koparek. Pod koniec funkcjonowania firmy państwowej, a zatem w 2002 r. zakład zakupił koparkę k1008 z osprzętem hydraulicznym.

Świadek zeznał, że osoby z uprawnieniami państwowymi, w tym odwołujący, przez cały czas pracowali na koparkach jednonaczyniowych, gdyż szkoda było pracowników z takimi uprawnieniami przesuwać na inne prace gdzie wystarczały uprawnienia zakładowe. To uzasadniało ciągłość pracy wnioskodawcy na tym stanowisku przez cały okres zatrudnienia.

J. J. skomentował nieprawidłowości wynikające z wystawionych przez zakład pracy świadectw. Podkreślił, że wymienione w załączniku nr 3 stanowisko pracy na odkrywce w charakterze operatora koparki jednonaczyniowej podlega przeliczeniu w wymiarze półtorakrotnym. Świadek przyznał, że błąd w świadectwie pracy wynikał z niewiedzy kadrowej wypisującej świadectwa i niewłaściwego przyporządkowania załączników do wykonywanej pracy.

Świadek H. U. był pracownikiem Kopalni (...) od 1982 r. i wspólnie z wnioskodawcą przez cały sporny okres zatrudnienia pracował jako operator koparki jednonaczyniowej. Wskazał, że wnioskodawca pracował przy urobku, na wkopie. W swoich zeznaniach opisał szczegółowo charakter pracy odwołującego, wskazując, że praca operatorów koparki naczyniowej zawsze odbywała się na przodku, czyli w miejscu urabiania nakładu lub węgla. Wskazał, że zarówno on, jak i wnioskodawca wykonywali pracę ok. 40 metrów pod ziemią.

Co istotne, sporny okres pracy na stanowisku operatora koparki jednonaczyniowej w kopalni (...) został H. U. zaliczony do ustalenia emerytury w wymiarze półtorakrotnym

Z zeznań świadków i wnioskodawcy jednoznacznie wynika, że w kopalniach odkrywkowych podstawowym sprzętem do urabiania nakładu i węgla była koparka jednonaczyniowa, która jest maszyną urabiającą.

Charakter pracy wnioskodawcy dotyczący spornych okresów jest bardzo dobrze znany świadkom. Zeznania świadków Sąd uznał za w pełni wiarygodne, jako spójne, logiczne i zgodne, a ponadto znajdujące potwierdzenie w dokumentacji zgromadzonej w sprawie w postaci – w tym świadectwach pracy i zaświadczeniach. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie zgodny jest też ze stanowiskiem samego wnioskodawcy, wyrażonym zarówno w treści odwołania, jak i w trakcie przesłuchania w charakterze strony.

W świadectwach pracy z 30.09.1998 r., 30.12.2000 r., 31.05.2002 r. i z dnia 31.12.2010 r. uznano okresy pracy wnioskodawcy za pracę górniczą, lecz wpisano jedynie, że stanowiska pracy wnioskodawcy figurują w załączniku nr 2 punkt 23 do rozporządzenia z dnia 23.12.1994 r.

Przyporządkowanie pracy wnioskodawcy pod pozycję z załącznika nr 2 do ww. rozporządzenia (jak uczyniono w świadectwach pracy) w zasadzie jest informacją zgodną z prawdą, ale stanowi informację niepełną.

Taka kwalifikacja stanowiska pracy wnioskodawcy nie wyklucza możliwości zakwalifikowania tej pracy również według załącznika nr 3.

Pierwszy z tych załączników obejmuje bowiem wykaz stanowisk odkrywce, w kopalniach węgla brunatnego (oraz innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego), na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, a więc jest to zbiór szerszy, a drugi – z założenia węższy - wykaz stanowisk pracy górniczej (m.in. w kopalniach węgla brunatnego), ale dodatkowo kwalifikowanej ze względu na charakter tej właśnie pracy górniczej, zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym.

Odwołanie wnioskodawcy okazało się więc zasadne w zakresie żądania przeliczenia spornego okresu według przelicznika 1,8, albowiem w spornym okresie wykonywał on na przodku pracę operatora koparki jednonaczyniowej, wymienioną w załączniku nr 3 do rozporządzenia, dział III, poz. 3, podlegającą zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, przeliczeniu z uwzględnieniem przelicznika 1,8.

Podkreślenia wymaga, że pozwany nie kwestionował ani zeznań świadków, ani zeznań wnioskodawcy oraz wiarygodności dokumentów i nie przedstawił dowodów przeciwnych.

O uznaniu konkretnej pracy za pracę górniczą zaliczaną w wymiarze półtorakrotnym -zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie treść umowy łączącej go z pracodawcą, ani nazwa zajmowanego stanowiska określana w angażach lub w zaświadczeniu o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach (por. wyrok z dnia 25 marca 1998, IIUKN 570/97, OSNAPiUS 1999 Nr 6, poz. 213, z dnia 22 marca 2001r. II UKN 263/00, OSNAPiUS 2002 Nr 22, poz.553, z dnia 02 czerwca 2010r. IUK 25/10 LEX nr 621137). Oznacza to, że moc dowodowa świadectwa pracy jest słabsza niż dokumentów stricte urzędowych. Przypomnieć należy, że w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych, nie obowiązują ograniczenia dowodowe i strona może dowodzić swoich racji wszelkimi dowodami, czyli również poprzez dowód z zeznań świadków. Zgodnie bowiem z treścią art. 473 § 1 k.p.c. w trakcie postępowania dowodowego w sprawach z ubezpieczenia społecznego nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron. Ten wyjątek od ogólnych zasad sprawia, że każdy istotny fakt może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi.

Podkreślenia przy tym wymaga, że inny sporny okres pracy wnioskodawcy w Kopalni (...) Sp. z o.o. w S. (od 01.06.2002 r. do 31.05.2005 r. i od 12.07.2005 r. do 31.10.2008 r.) został przez tutejszy Sąd zaliczony do wysokości emerytury górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,8, na mocy wyroku z dnia 17.01.2019 r., sygn. akt IV U 1040/18. Również w tej sprawie wnioskodawca wykazał, że jako operator koparki jednonaczyniowej, wykonywał pracę w wymiarze półtorakrotnym, wobec czego ma on prawo do przeliczenia emerytury za ten okres z zastosowaniem przelicznika 1,8. Wyrok jest prawomocny.

Niniejsze postępowanie potwierdza, że charakter pracy wnioskodawcy w okresie 01.01.1982 r. do 31.05.2002 r. i od 01.11.2008 r. do 10.01.2019 r. jest tożsamy z tą, którą ubezpieczony wykonywał w okresie od 01.06.2002 r. do 31.05.2005 r. i od 12.07.2005 r. do 31.10.2008 r.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.